

„Moje soukromí – Nedívat se , nešťourat“

Marek Janik na motivy Jeana-Pierra Garena úryvku z jeho knihy DOUPĚ DÉMONOVO

Pozemská unie, to je federace osmdesáti pěti planet, už pět staletí pokračuje v prudké expanzi po celé Galaxii. Její vlády si však postupem času uvědomily, že sblížení s příliš primitivními civilizacemi vede k ekologickým katastrofám. Domorodci se po kontaktu s pozemšťany přestávají sami vyvíjet, stávají se závislými a škemrají o technologie, jež nedokáží pochopit. Na jedné planetě dokonce domorodci málem vyhynuli. Podařilo se zachránit pouze několik párů, které byly pak umístěny do přírodní rezervace jako obyčejná zvířata.

Ach, mít tak trochu soukromí...

Doma si také připadám jak v malé soukromé galaxii plné hvězd a planet. Když mi brácha vlez do stolu do šuplíku, začnu se s ním hádat. Pak to vypadá, jako když do sebe vrážejí dva velké asteroidy. Já mu v jeho věcech „šňupu“ také, ale přiznám se, že nenápadně, a jen když opravdu něco potřebuji. To mě ale neomlouvá. On to často dělá jen proto, aby na sebe upozornil.

Moje maminka stále uklízí a jezdí na své oběžné dráze po bytě. Když na chvíli odejdu z pokoje, hned něco hledá v mé skříni nebo v žákovské knížce. Nemám to rád. Jedině taška je stále na jednom místě. Jako Slunce v galaxii. Sedí na gauči a sleduje televizi.

A tak se zrodil zákon o nevměšování se. Když nějaká loď Služby pro průzkum Galaxie objevila planetu obývanou humanoidními bytostmi, měla rozkaz ji pouze zaregistrovat. Dokud se pečlivě neproověřila úroveň civilizace obyvatelstva, byl jakýkoli kontakt zakázán.

Kdyby měli všichni členové naší „galaxie“ svou vlastní místnost... Když teď kamkoliv vstoupím, všichni se otáčejí, aby mě mohli alespoň trochu zkontrolovat. Jestli prý nedělám něco špatného!

Pokud dosáhli vyšší technologické úrovně, navázalo s nimi Ministerstvo galaktických záležitostí diplomatické styky. V opačném případě se spis postoupil Službě pro dohled nad primitivními planetami, která měla dvakrát za sto let podat zprávu o vývoji domorodců.

A co teprve ve škole! Při vstupu do školy mě hned okukují paní uklízečky, jestli jsem si u vchodu očistil boty a jestli jsem si v šatně vzal přezůvky. Třeba v šatně naší třídy je nás dvacet a to je docela nepřijemné. Podle mého názoru by měl mít každý svoji skříňku.

I ve třídě mají dvě „planety“ jednu lavici (ještěže nemáme společné i židle!). V takové lavici se nemůžu soustředit. I paní učitelka „lítá“ po třídě jako nespoutaný meteorit, jestli někdo v té společné lavici neopisuje, nemá někde tahák nebo se nebaví.

A protože se ukázalo, že pozorování z umělých satelitů je nedostačující, vysílaly se přímo na místo posádky složené z jednoho agenta akčního útvaru a jednoho androida, kteří se nenápadně vmisili mezi obyvatelstvo.

Podle mého názoru by to chtělo nejen stále nové paragrafy, ale zejména dbát na to, aby se opravdu dodržovaly.

V práci byl použit úryvek z knihy Jeana-Pierra Garena Doupe démonovo (zdroj: Internet).

Jméno a příjmení: Marek Janik

Věk: 14 let

Adresa bydliště: Slezská 40 Český Těšín 737 01

Adresa školy: Základní škola Slezská 1740 Český Těšín 737 01

Rodiče souhlasí s využitím příspěvku pro potřeby Úřadu pro ochranu osobních údajů (písemný souhlas uložen na Základní škole Slezská v Českém Těšíně).